

ство та ся поцѣпилъ на нѣколко голѣмы и малкы части. Това дѣленіе по между нмъ, по слѣдствіе на раздвоеніе на Црѣквж-тж и на другы обстоятелства, испослѣ ся усилило повече та частны племена тръгнжли по различенъ пжть въ свое-то развитіе. По тжж различнж посокж въ историческо-то си развитіе словенскы-ты народи достигнжж да прѣд-ставлявать всякой единъ по еднаж народнж особеность, отъ кои-то всяка една да гяда за свое-то особено положеніе и развитіе и за свои-ты частны потрѣбы безъ да мысли за нѣкакво сближеніе и по-тѣсно друженіе съ другы-ты. Чувство-то за тжж отсѣчено отбѣлѣженж особеность до толкова на глѣбоко ся е вмжкнжла и вкоренило у съзнаніе-то на всякой единъ отъ словенскы-ты народы, що-то никакъ не може и да ся помысли, че може да ся слѣжтъ тн въ еднаж или божемъ въ двѣ народны дѣлокупности. Нито Българети и Сръбн-ти, кои-то сж доста надырѣ въ просвѣщеніе-то, нито Чесн-ти и Поляци-ти, кои-то сж по-напрѣднжли и имжтъ свѣтло прѣминжло, не пристаятъ, па и не можтъ да си прѣжялятъ и напорять частнж-тж народность, а наопакы, повече и повече ся напннать по-пржгаво да ѝ подкаратъ развитіе-то и процвѣтеніе-то. Това чувство за саможивж частнж особеность у Словены-ты достига у нѣкои си дори до цѣпеніе и отъ единство-то, уцѣлѣло отъ вѣкове; така напр. Словацн-ти ся отцѣпнжж отъ книжевно-то единство съ Чехы-ты, така и Русинн-ти, нарѣчены *Украино-филн*, мжчять ся да подвнжжтъ малорусско-то нарѣчіе на самостоятеленъ книжевенъ языкъ.

И така безпристрастно и обективно ако ся земжтъ прѣдъ очи разлика-та въ развитіе-то и въ характера и въ вѣрж-тж па и всичкы отношенія и обстоятелства, въ кои-то ся намирали и ся намирать Словенскы-ты народи отъ старинж и до днесъ, то явно ся види, че всичкы намѣренія, трудове и напруганія, отдѣ-то и да иджтъ, сж *суешны и невѣзможны да слѣжжшъ и стоияшъ у единъ народъ различны-шы Словенскы народы*. Оттова у несвѣсть сж и нѣмжтъ си мѣсто и страховете отъ еднаж политическж цѣлокупность на Словены-ты, отъ единъ *панславизмъ*, какъвто нѣкои легкоумни, може-бы, сънувать, а пакъ нѣкои съ задни мысли сочять като нѣкое плашило прѣдъ свѣта.

Ж. Груевъ.